

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף צ"ג ע"ב

תקונא שתין · תקונא חד ושתין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

צופים, ובגין דא אית עץ דענפין דיליה מתיקון, ועץ דענפין דיליה מרירן, ואית מיין מתיקון ומיין מרירן, דדא לקבל דא עבד קודשא בריך הוא, ואית דאיהו פלגו דיליה מתיקא ופלגו דיליה מרירא, ודא עץ הדעת טוב ורע, כגוונא דכספא מעורב בעופרת, ואית אילנא דקליפין דיליה בישין מלכר ומוחא מתיקא מלגא, הכי תשכח בר נש ביש במלי פומוי (נ"א ובפומוי מפיק ביש מלכר) וטב בלביה מלגא, ואית מפימוי טב ולביה ביש, האי איהו עץ הדעת טוב ורע, הכא מקנן נחש רמאי.

תרגום לעברית

ויש קלפות של הפרי שהן תהו ובהו וחשך ותהום, שהקלפות הללו הן רע, המח מבפנים טוב, עץ החיים, קלפותיו יפות והמח שלו יפה, וזהו ענפו נאה ופריו רב, ויש אילן שכלו רע, המח והקלפה כלם מרים, והמים שלהם מרים, זהו שכתוב ויבאו מרתה ולא יכלו לשותות מים ממרה כי מרים הם וגומר, ויורהו יהו"ה עץ וגומר, ובו וימתקו המים, עץ מתוק שממנו יוצאים ענפים ושרשים, שנאמר בהם ומתוקים מדבש ונפת צופים, ומשום זה יש עץ שענפיו מתוקים ועץ שענפיו מרים, ויש מים מתוקים ומים מרים, שזה לעמת זה עשה הקדוש ברוך הוא, ויש שהוא חציו מתוק וחציו מר, וזה עץ

הַדַּעַת טוֹב וְרָע, כְּמוֹ שֶׁהַפֶּסֶק הַמַּעֲרָב בְּעַפְרַת, וַיֵּשׁ עֵץ שֶׁקְלָפוֹתָיו רָעִים מִבַּחוּץ וְהַמֶּחַ מִתּוֹק מִבְּפָנִים. כֹּה תִמָּצָא אָדָם רָע בְּדִבְרֵי פִּי (וּבְפִי מוֹצִיאָרַע מִבַּחוּץ) וְטוֹב בְּלִבּוֹ מִבְּפָנִים, וַיֵּשׁ מִפִּי טוֹב וְלִבּוֹ רָע, זֶהוּ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, כֹּאֵן מְקֻנֵּן נֶחֱשׁ רַמָּאִי.

טקסט התיקונים

הָכִי אִיהוּ בַר נֶשׁ דִּתְשַׁכַּח לִיָּה גּוֹפִיָּה שְׁפִיר, וְסִימָנִין דִּילִיָּה כְּלָהוּ שְׁפִירָן, וְנִשְׁמָתִיה נֶפֶשׁ חַיִּיבָא מְלָגָאוּ, וְתִשְׁכַּח בַּר נֶשׁ גּוֹפִיָּה בִּישׁ בְּכָל סִימָנִין דִּילִיָּה, וְנִשְׁמָתִיה מְלָגָאוּ שְׁפִירָא, דָּא אִיהוּ צְדִיק וְרָע לוֹ, אֲבָל מָאן דְּאִיהוּ טַב מְלָכָר וְרָע מְלָגָאוּ, אִיהוּ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, בְּגִין דְּלֹא יִהְיֶה לִיָּה חוֹלְקָא בְּעֻלְמָא דְּאַתִּי, טוֹב מְלָכָר וּמְלָגָאוּ צְדִיק וְטוֹב לוֹ, בִּישׁ מְלָגָאוּ וּמְלָכָר רָשָׁע וְרָע לוֹ, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

תרגום לעברית

כֹּה הוּא אָדָם שֶׁתִּמָּצָא אוֹתוֹ גּוֹפּוֹ יָפָה, וְסִימָנָיו כָּלָם יָפִים בְּמִדָּה, וְנִשְׁמָתוֹ נֶפֶשׁ רָשָׁע מִבְּפָנִים, וְתִמָּצָא אָדָם גּוֹפּוֹ רָע בְּכָל סִימָנָיו וְנִשְׁמָתוֹ מִבְּפָנִים יָפָה, זֶהוּ צְדִיק וְרָע לוֹ, אֲבָל מִי שֶׁהוּא טוֹב מִבַּחוּץ וְרָע מִבְּפָנִים, הוּא רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, כִּדִּי שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא, טוֹב מִבַּחוּץ וּמִבְּפָנִים - צְדִיק וְטוֹב לוֹ, רָע מִבַּחוּץ וּמִבְּפָנִים - רָשָׁע וְרָע לוֹ, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ.

טקסט התיקונים

טַב מְלָגָאוּ וְלִבּוּשָׁא דִּילִיָּה בִּישׁ, דָּא אִיהוּ עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר (זְכֵרִיָּה ט ט), רָע מְלָגָאוּ וְלִבּוּשָׁא דִּילִיָּה שְׁפִיר מְלָכָר, עַל הָאִי אֲתַמַּר (קֹהֶלֶת י ז) רְאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים, וְכֹלָא אֲשֶׁתְּמוּדָע בְּעוֹבְדֵי דְבַר נֶשׁ, מָאן דְּאִיהוּ מְלָגָאוּ, וְלֹא לְמַגְנָא אוֹקְמוּ קִדְמָאִין לֹא הַמְדָּרֵשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלֵא הַמַּעֲשָׂה הוּא הָעֵקֶר, דְּשִׁטְיִין מְסַתְּפְלִין בְּגוֹפָא דְּאִיהוּ לִבּוּשָׁא, הֵדָּא הוּא דְּכֹתִיב (אִיּוֹב י יא) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישְׁנִי, וְצְדִיקָא בְּעוֹבְדִין טְבִין.

טוב מבפנים ולבושו רע, זהו עני ורוכב על חמור, רע מבפנים ולבושו יפה מבחוץ, על זה נאמר ראיתי עבדים על סוסים, והכל נודע במעשי האדם מי שהוא מבחוץ, ולא לחנם בארו הראשונים לא המדרש עקר אלא המעשה הוא העקר, שהשוטים מסתכלים בגוף שהוא הלבוש, זהו שפתוב עוד וכשר תלבישני, והצדיקים במעשים טובים.

טקסט התיקונים

ועוד (שמות טו כה) ויורהו יהו' ה' עץ, דא מטה דמשה, דהוה מתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה, כגון להט החרב המתהפכת (בראשית ג כד), ודא מטטרו'ן, דביה הוה משתמש משה רבינו, כגוונא דעמודא דאמצעיתא דהוא משתמש ביה, והוה מנהיג תתאין ביה, אוף הכי משה דהוה כגוונא דיליה, הוה משתמש במטה, ואמאי אתקרי מטטרו'ן מטה, דלזמנין מטה כלפי זכו לצדיקא, ולזמנין מטה כלפי חובא לרשיעא, ובגין דא אתהפך ממטה לנחש לרשיעא לאלקא לון ביה, ומנחש למטה לצדיקא למיהב לון ביה אגרא.

תרגום לעברית

ועוד ויורהו יהו' ה' עץ, זה המטה של משה, שהיה מתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה, כמו להט החרב המתהפכת, וזה מטטרו'ן, שבו היה משתמש משה רבינו, כמו שהעמוד האמצעי שהוא משתמש בו והיה מנהיג בו את התחתונים, אף כף משה, שהיה כמוהו, היה משתמש במטה. ולמה נקרא מטטרו'ן מטה? שלפעמים מטה כלפי זכות לצדיקים, ולפעמים מטה חובה לרשעים, ולכן התהפך ממטה לנחש, לרשעים להלקותם בו, ומנחש למטה לצדיקים, לתת להם בו שכר.

דְּהָכִי אִיהוּ עַל הָאִי מְלֹאכָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּגוֹנוֹנָא דְנִשְׁמָתָא דְרָכִיב עַל גּוּפָא, וְצָדִיק
 בְּהָאִי אֶתֶר אֶתְמַר בֵּיה (שְׁמוּאֵל ב כג) צָדִיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִי'ם, בְּגִין דְּאִיהוּ מְהַפֵּךְ
 דִּינָא לְרַחֲמִי, וּבְהָאִי אֶתֶר צָרִיךְ שְׁנוּי מַעֲשָׂה, בְּגִין דִּיתְהַפֵּךְ מְדִינָא לְרַחֲמִי, וְשְׁנוּי הָשֵׁם
 וְשְׁנוּי מְקוֹם, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ מְלָגְאוּ, אֶתְמַר בֵּיה (מְלָאכִי ג ו) אֲנִי יְהוּ'ה לֹא
 שְׁנִיתִי, דְּאִיהוּ רַחוּם וְחַנוּן, לִית בֵּיה דִּינָא כָּלֵל וְלֹא שְׁנוּיִין.

תרגום לעברית

שָׁכַךְ הוּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְּלָאךְ הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁהִנְשָׁמָה שְׁרוּכְכֶת עַל הַגּוּף, וְצָדִיק,
 בְּמָקוֹם הַזֶּה נֶאֱמַר בּוֹ צָדִיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִי'ם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מְהַפֵּךְ דִּין לְרַחֲמִים,
 וּבְמָקוֹם הַזֶּה צָרִיךְ שְׁנוּי מַעֲשָׂה כְּדִי שִׁיתְהַפֵּךְ מְדִין לְרַחֲמִים, וְשְׁנוּי הָשֵׁם וְשְׁנוּי מְקוֹם,
 וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מְבַפְּנִים, נֶאֱמַר בּוֹ אֲנִי יְהוּ'ה לֹא שְׁנִיתִי, שֶׁהוּא רַחוּם וְחַנוּן,
 אֵין בּוֹ דִּין כָּלֵל וְלֹא שְׁנוּיִים.

טקסט התיקונים

וְכַד בַּר נֶשׁ שְׁלִיט עַל יִצְרִיָּה, נִהְפֵּךְ נִחָשׁ לַמָּטָה, וְאִם יִצְרִיָּה שְׁלִיט עָלֶיהָ, נִהְפֵּךְ מַמְטָה
 לְנִחָשׁ, וּמִיד וַיֵּנֶס מִשָּׁה מְפָנִיו (שְׁמוֹת ד ג), מֵאִי וַיֵּנֶס, אֲלֹא הָכֵא רְמִיז שְׁנוּי מְקוֹם, דְּכִבְרַח
 מֵאֲתַרִּיהָ וּמִקְמִיָּה, וְדָא אִיהוּ רָזָא וְתַפְקָחָנָה עֵינֵי שְׁנִיָּהֶם (בְּרֵאשִׁית ג י), וּבְמֵאִי
 אֶתְפַּקְחוּ, לְמַנְדַּע טוֹב וָרַע, דְּאִיהוּ מַטָּה כְּלִיל מִתְרוּוֹיָהוּ, כַּד אֶתְהַפֵּךְ מִנִּחָשׁ לַמָּטָה
 אֶתְמַר בֵּיה צָדִיק וְטוֹב לוֹ, וְכַד אֶתְהַפֵּךְ מַמְטָה לְנִחָשׁ אֶתְמַר בֵּיה רָשָׁע וְטוֹב לוֹ.

תרגום לעברית

וּכְשֶׁאָדָם שׁוֹלֵט עַל יִצְרוֹ, נִהְפֵּךְ הַנִּחָשׁ לַמָּטָה, וְאִם יִצְרוֹ שׁוֹלֵט עָלָיו, נִהְפֵּךְ מַמְטָה
 לְנִחָשׁ, וּמִיד וַיֵּנֶס מִשָּׁה מְפָנִיו. מַה זֶּה וַיֵּנֶס? אֲלֹא כָּאֵן רוֹמֵז שְׁנוּי מְקוֹם, שְׁכִרַח מִמְקוֹמוֹ
 וּמִלְפָּנָיו, וְזֶהוּ סוּד וְתַפְקָחָנָה עֵינֵי שְׁנִיָּהֶם, וּבְמָה נִפְקָחוּ? לְדַעַת טוֹב וָרַע, שֶׁהוּא הַמָּטָה

הכלול משניהם. כשהתהפך מנחש למטה, נאמר בו צדיק וטוב לו, וכשהתהפך ממטה לנחש, נאמר בו רשע וטוב לו.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ד ע"א) ◆

טקסט התיקונים

◆ תקונא חד ושתי ◆

בראשית דא מחשבה, אלהי'ם דא אימא עלאה עובדא, דתרוייהו דחילו ורחימו, את השמים דא קלא, ואת הארץ דא דבורא, ובכלא חאבו אדם וחוה, אפרישו בין אבא ואימא דאינון מחשבה ועובדא, ובין קול ודבור דאינון ברא וברתא, ובגין דא וישמעו את קול יהו'ה אלהי'ם מתהלך בגן לרוח היום (שם), א'ת קו'ל דא

תרגום לעברית

תקון אחד ושנים, בראשית - זו מחשבה, אלהי'ם - זו האם העליונה, מעשה, ששניהם יראה ואהבה, את השמים - זה הקול, ואת הארץ - זה הדבור, ובכל חטאו אדם וחוה, הפרידו בין האב והאם, שהן מחשבה ומעשה, ובין הקול והדבור שהם הבן והבת, ומשום זה וישמעו את קול יהו'ה אלהי'ם מתהלך בגן לרוח היום. א'ת קו'ל - זה העמוד האמצעי והשכינה עמו, יהו'ה אלהי'ם - האב והאם, והם ארבע אותיות יהו'ה, י' אב, ה' אם, ו' בן, ה' בת, שהם מחשבה ומעשה, קול ודבור, (וסוד הדבר מחשבה מצטרפת למעשה, וזה הסוד של יו'ד, שהיא י', וקול ודבור שהוא שמים וארץ וכל צבאם), הקול שהיה הולך בגן זה העמוד האמצעי, שמע קולו שהיה הולך בגן בענפי העץ, מאותו עץ שחטא בו אדם הראשון, שהיה אומר האילן לסמא'ל הרשע, הנחש הקדמוני: רשע, אל תגע בי. ובאיזה מקום היה הולך הקול? בגן, שהוא אדנ'י דינ'א, לצד השמאל, שנאמר בו ויהי היום ויבאו בני האלהי'ם להתיצב על יהו'ה,

וְזֶהוּ לְרוּחַ הַיּוֹם, וְמָה הָיוּ אוֹמְרִים בְּנֵי הָאֱלֹהִי'ס? אֵלָּא בָּאוּ לְהַתְנַצֵּב עַל מֵאֲמַר יְהוָה, שְׂפָשְׁפָא מֶרְקֶדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ, אָמְרוּ הֵם, מָה אָדָם וַתַּדְעֵהוּ. (אמרו הם, מה אנוש כי תזכרנו וגומר).

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.